Nouri

Nouri was ook een van de zeven Afghanenpups die in 2014 een huis zochten. Twee van onze medewerkers verdeelden de honden over hun auto’s en beiden deden ze een rondje langs opvangplekken c.q. overdrachtspunten. Nouri, die toen nog niet zo heette, zat samen met de latere Eiron, Xenia en Isabel in een auto.

WaarderingNog niet gewaardeerd
Stel een vraag over dit artikel

Uiteraard hadden we de pleeggezinnen gevraagd of ze voorkeur voor en reu of een teef hadden. Het eerste pleeggezin had om een reutje gevraagd. Alle honden werden even in de gelegenheid gesteld om de pootjes te strekken (en nog wat andere dingen te doen). Beide reutjes liepen dus in de tuin en, geloof het of niet, het reutje dat Nouri zou gaan heten marcheerde zonder op- of om te kijken direct het huis is. Hier ga ik wonen. En laat dat nou toevallig precies het hondje zijn waar de pleegmoeder haar oog op had laten vallen!

We stopten de andere honden weer terug in de auto en we gingen Nouri voorstellen aan de al aanwezige honden. Eerst Atilla, de braafste der Afghanen. Die vond het prima. Maar daarna Babour. En die is niet makkelijk, weten we uit ervaring. Maar zijn eerste reactie was gelukkig niet heel erg vervelend en zo werd ter plekke besloten dat Nouri zou blijven.

Nouri heeft zich tot een zeer leergierig mannetje ontwikkeld. Hij gaat mee naar de hondenschool, waar hij vriend en vijand versteld heeft doen staan van zijn kunsten. Door de tunnel, op een kist, hij draait er zijn poot niet voor om.

En met Babour? Als u de foto goed bestudeert, dan weet u het.

Nouri, veel geluk!!